

Cuvântul lui Dumnezeu în ziua sfințirii fântânii sfânta Virginia

Iată, glasul Meu se lasă de deasupra ieslei Cuvântului lui Dumnezeu. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui ceresc. Nu spun aceasta pentru ca să spun și atât. Nu numai pentru aceasta spun că Eu sunt Domnul Iisus Hristos. Fiilor, fiilor, Eu trebuie să spun cine sunt. Să nu vă plictisiți sau să vă întrebați de ce spun mereu cuvinte asemănătoare.

Fiilor, fiilor, Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, și binecuvântați să fie cei ce aud glasul Meu, căci după rostirea numelui Meu rostesc binecuvântare ca să se știe de toate neamurile pământului că Eu sunt Cel ce grăiesc deasupra acestui munte de taină.

Fiilor, fiilor, dacă este Dumnezeu și toate cele create de El, voi știți mai mult ca oricine că este și duhul cel potrivit lui Dumnezeu. Oamenii care zic că-L au pe Dumnezeu în lucrare cu ei nu știu să încerce duhurile. De aceea Eu rostesc la voi binecuvântare, căci din fața acestui cuvânt se scufundă de la fața Mea și a voastră toată lucrarea cea potrivnică a duhului dușman pe Dumnezeu și pe voi, poporul Meu din urmă.

Dați piedicile deoparte, fii ai cuvântului Meu. Să nu se mai săvârșească piedici care dau să oprească coborârea glasului Meu peste grădină. Grădinița aceasta este unealta lui Dumnezeu Cuvântul, și peste ea și în ea Eu, Domnul, lucrez și cuvintez peste pământ, ca să audă pământul, și va auzi. Amin.

Verginica este trâmbița lui Dumnezeu. Am venit cu Verginica și suntem cu cerul în sărbătoare, căci voi, unșii Mei din Israel, ați lucrat încă o lucrare cerească peste grădina Domnului cea de la sfârșit. Șase zile ați lucrat, și azi, a șaptea zi, vă odihniți de lucrarea aceasta. Șase zile ați lucrat. Ce ați lucrat, fiilor?

– *O, Doamne, primește-mă întru glasul Tău, că eu sunt trâmbița Ta, precum ai spus, precum ai lucrat, căci fiii cei unși din grădină au lucrat fântâna numelui meu, care se va numi fântâna Sfânta Virginia. Eu sunt trâmbița Ta, și la porunca Ta lucrez și nu stau. Am lucrat și am înscris numele meu în vreme și am înscris cetatea aceasta de nou Ierusalim și am lucrat prin fiii cei unși izvor nou și binecuvântat, cel de al treilea izvor al grădinii care stă înaintea cerului. Amin.*

Fiilor, vorbesc în Domnul. În glasul Domnului mă strecor, că Domnul a venit la voi cu mine ca să însemnăm fântâna a treia. Domnul îmi lasă cuvântul Său, și prin Domnul rostesc: Se binecuvintează și se sfințește această fântână, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Este aici fântâna cea dintâi a curții Sfintei Sfintelor, și se numește fântâna lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Este, iarăși, fântâna cea de a doua a curții Sfintei Sfintelor, și se numește fântâna Maicii Domnului, Fecioara mamă. Iar aceasta, însemnată azi, este fântâna trâmbiței lui Dumnezeu Verginica, fântâna Sfânta Virginia, că eu m-am înscris în vreme și m-am pus temelie la vremea cea cerească, și această înscriere pentru vreme nouă se numește Fundația Sfânta Virginia, Cetatea Noul Ierusalim, iar această fântână este semnul de pecetluire a temeliei cea nouă, și pe această piatră de temelie se va zidi România cea care vine de la Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Verginico tată, ce minunat este al tău cuvânt! O, Verginico, trâmbița Mea, ce frumos lucrezi, tată! Ce mare dar ai tu, că așa îți spuneam și cât erai în trup! Binecuvântată să-ți fie temelie ta, și pe ea vom zidi pe România. Vom zidi o cetate frumoasă, care va străjui peste România, și vom zidi apoi o Românie cerească pe pământul ei, și toate neamurile vor aduce prinoase Domnului, Care-Și are sălaș în România, și glas ceresc peste pământul ei.

Fiilor, fiilor, iată, tată, temelia. Și să scrieți pe această piatră numele trâmbiței Mele Verginica. Șase zile ați lucrat, și iată, a șaptea zi Eu și cu cerul Meu Mă odihnesc în voi, Mă odihnesc de această lucrare, de această temelie lucrată.

O, Verginico, ce alergare pe tine, ce muncă pe tine, tată! Dar acum să te mângâi întru săvârșirea cea bună a acestei temelii. Amin.

– O, Domnul meu iubit, pe Care Te-am dorit, eu șase zile am trudit ca să-mi acopăr puii, și am luat cu mine îngerași și sfinți și m-am luptat împotriva răului care dădea să-mi tulbure lucrul temeliei mele. Duhul rău a stat la pândă să-mi lovească pe copiii cei unși, dar eu am fost luptătoare de la Tine și am biruit răul și am ieșit până deasupra, și iată, însemnăm fântâna cea lucrată șase zile, iar azi ne odihnim de această lucrare.

Măi fiilor, au trecut trei ani și jumătate de la pecetuirea Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim. Cum adică Noul Ierusalim? România este Noul Ierusalim, și va fi nouă și curată, și Domnul va lucra cu iubire peste ea, și va lucra cu Duh Sfânt peste ea, și cu sfinți și cu îngeri, și veți înțelege în zilele ce vin aceste cuvinte și tâlcul lor cel tainic lucrat.

Am trudit șase zile lângă voi și v-am dat putere și ocrotire ca să puteți împlini această temelie. Lucrarea aceasta a fost grea, dar voi n-ați simțit toată greutatea ei. Lucrarea aceasta și fântâna aceasta este lucrarea mea cea de patruzeci de ani cu acest popor. Am început să sap la această fântână în anul 1955, iar pe la mijloc a început să se rupă din pereții fântânii, și am avut ajutor din cer și de pe pământ și am întărit pereții fântânii și am mers înainte cu fântâna. Fântâna era poporul meu și lucrul cel peste el. Am mers tot mai jos, că în jos am mers, și mai jos s-au rupt iar din pereți, și am pus încă o oprire surpăturii, și am înconjurat de jur împrejur pereții cu armătură, ca să pot ajunge până la izvor, până la apă. Poporul meu s-a rupt mereu, s-a dărâmat mereu, și nicidecum nu m-a ajutat să sap la această fântână a vremii de sfârșit. S-a rupt și s-a surpat poporul meu, și nu i-a păsat de apa care trebuia să se arate la capătul săpăturii. Dar am avut păstori tari, care au săpat înainte, au săpat cât au putut și ei, dar au săpat cu nădejde că vor ajunge până la izvor. Și dacă au crescut fiii, am luat din fii și i-am uns la lucru și i-am pus să sape. Și a văzut duhul rău ce am făcut, și s-a răvășit și s-a ridicat să-mi stârpească apoi copiii. Dar m-am sculat eu, cu puterea Domnului, și mi-am ocrotit munca, și fiii m-au ajutat la săpat, și am ajuns cu săpatul la izvor, iar a șasea zi am zidit întăritura pereților, și surpătura s-a așezat înapoi la locul ei și s-a strâns pe lângă temelie, și izvorul este desfăcut înaintea cerului, și apa este luată spre folosire.

O, lucrarea aceasta a fost grea, dar voi n-ați priceput și n-ați simțit greutatea ei, căci fântâna aceasta a fost pilda mea cu poporul cel de la început, cel de la mijloc, cel de mai încoace și cel de la capătul drumului, adică de la izvor, căci am ajuns la izvor cu fiii cei mici care au mers până la izvor și care beau din izvor, din apa cea vie, din masa cea nouă care este coborâtă din cer prin cuvânt și așezată pe pământ.

Am voit, și patruzeci de ani m-am trudit, ca să fac din acest popor coroană de sfinți pentru cer. Am voit să-i împletesc acestui popor coroană de mireasă pentru nunta lui cu Domnul, și poporul meu n-a vrut să fie mireasă cinstită, și s-a surpat mereu și s-a dărâmat mereu de la locul lui.

Măi fiilor, casa care s-a dărâmat la Maluri, la locul unde a coborât Domnul întâi la mine, a fost pilda prăbușirii poporului meu, care nu voia să vină curat și să stea curat la masa cerului, care cobora cu cuvântul pe pământ. Fiilor, fiilor, plecarea mea din mijlocul poporului a fost pilda dărâmării poporului care n-a iubit sfințenia lângă cuvântul cel din cer. Dar acum la izvor s-au pus întărituri și opriri, așa cum la o fântână se zidește piatră tare și pereți tari, ca să nu vină surpătura peste apă, și apa este pusă la adăpost, și izvorul este împrejmuit, și poporul este afară, și nu mai e durere mai mare ca a mea. Vreau să pregătesc poporul cel din urmă, vreau să-l hrănesc cu sfințenie, că acum și el vrea. Mai am pe ici, pe colo fii care se plictisesc, care nu

lucrează sfințenia cu iubire. Dar am destui care iubesc și își lucrează sfințenie și pregătire pentru bucuria care va cuprinde pe veci pe poporul meu.

Fiilor din grădină, învățați pe poporul meu lucrarea sfințeniei. Învățați pe cei mici, dar și cei mai vârstnici să învețe, că nu toți lucrează cu dragoste sfințenia. Poporul meu a iubit orice, dar nu sfințenia. Poporul meu a fost lipsit de sfințenie, și vreau să fie sfânt poporul la sfârșit, căci iată, s-a împlinit și se împlinesc toate cele profețite prin cuvântul lui Dumnezeu vreme de șapte mii de ani și, iarăși, vreme de patruzeci de ani. Așa am lucrat eu peste popor, așa, greu, așa cum ați lucrat voi la această fântână a mea. Dar am ajuns la izvor, și temelia s-a întocmit, și numele meu s-a plantat în timp, și voi lucra peste România, așa cum Domnul mi-a poruncit. Amin.

– O, Verginico, ce carte frumoasă ai scris tu azi între mărturiile cerului! Și vom întări pe temelie pe poporul tău de la izvor și care vine la izvor, și vom pune România pe temelia ta, și va fi curată România, după cum este numele tău, căci numele tău înseamnă curățenie și feciorie și sfințenie. Acesta este numele tău, și iată, l-am pus la temelia României ce va să fie, și vom lucra fugața, tată, ca să dăm înfățișare sfântă acestui pământ, și vom face cer peste România.

Binecuvântată să fie temelia aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Binecuvântat să fie unsul lui Dumnezeu, Mihail cel numit de Dumnezeu peste România, și voi lucra pentru el cărare ca să-l aduc acasă la Mine și la el, și voi lucra cu iubire, căci oamenii lucrează cu ură. Iubirea Mea va face din piatră ceară, și orice piedică se va topi cum se topește ceara, și din ceară vom face sfeșnic, și voi pune lumină în sfeșnic, și România va fi sfeșnic peste neamurile cele de sub cer, și neamurile vor veni spre Dumnezeu.

Binecuvântată să fie temelia cea curată, și se va numi: Temelia Sfânta Virginia, Cetatea Noul Ierusalim. Amin, amin, amin.

19-06/02-07-1995